

I. ĐỌC HIỂU (6đ)

Học sinh đọc văn bản sau và trả lời các câu hỏi phía dưới

NHỮNG TUỔI THƠ

Lưu Quang Vũ

Những tuổi thơ không có tuổi thơ	Đôi môi em không trong vắt nụ cười
Những đôi mắt tráo trơ mà tội nghiệp	Em chẳng biết yêu đương mà mơ ước
Chúng ăn cắp, đánh nhau, chửi tục	Không được đọc những trang sách đẹp
Lang thang hè đường tàu điện quán bia	Không biết tin vào những bài ca
Những bông hoa chưa nở đã tàn đi	Sớm độc ác sớm xấu xa
Những cành cây chưa xanh đã cỗi.	Bao đứa trẻ như em tàn lụi
	Sao mọi người có thể dửng dưng
Em gái mười lăm đã không còn thiếu nữ	Nhìn em đi trên đường tối?
Dưới mái tóc quăn trơ trụ vai gầy	Mọi người đều có tội
Em đi đâu đêm nay	Trước tuổi thơ đã chết của em.
Để lòng tôi se lại	
Em lăn lóc trong bùn lội	Muốn nắm bàn tay em
Mà tôi chẳng biết làm gì	Nói cùng em những điều âu yếm nhất

Lặng đứng nhìn em đi	Mà tôi vẫn không biết làm gì được
Cổ tôi chùng nghẹn đắng	Cứ để đêm nay em chẳng về nhà
Con chim non trong trắng	Đôi vai gầy đi lủ thủ trong mưa.
[...]	(https://www.thivien.net)

Câu hỏi

Câu 1. Những bông hoa, những cành cây chỉ ai? Tác giả dùng phép tu từ nào?

Những bông hoa chưa nở đã tàn đi

Những cành cây chưa xanh đã cỗi.

A. Những đứa trẻ trong trắng. Phép tu từ hoán dụ.

B. Những đứa trẻ bất hạnh. Phép tu từ ẩn dụ.

C. Cảnh sắc thiên nhiên bị tàn phá.

D. Những đứa trẻ bất hạnh. Phép liên tưởng.

Câu 2. Hai cụm từ “chưa nở đã tàn đi”; “chưa xanh đã cỗi” thể hiện nỗi niềm nào đang chất chứa trong lòng nhà thơ?

A. Xót thương cho những cuộc đời sớm bị tàn lụi.

B. Đau đớn vì thiên nhiên khô cằn.

C. Bất lực trước hiện thực đắng cay.

D. Xót thương cho những đứa trẻ bị cướp mất tuổi thơ.

Câu 3. Điều gì khiến lòng nhà thơ se lại, nghẹn đắng?

- A. Vì không biết: Em đi đâu đêm nay.
- B. Vì em lăn lóc trong bùn lội.
- C. Nhà thơ chẳng biết làm gì để giúp em thoát cảnh cơ cực.
- D. Em gái mười lăm đã không còn thiếu nữ.

Câu 4. Theo nhà thơ, cuộc đời của những đứa trẻ cần có những điều gì?

- A. Có nụ cười, có mơ ước, được đi học, có niềm tin từ những bài ca.
- B. Có nhà để ở, có mơ ước, được đi học, có niềm tin từ những bài ca.
- C. Có niềm tin từ những bài ca, từ cuộc đời.
- D. Có tuổi thơ và có những bông hoa.

Câu 5. Theo nhà thơ, nếu những đứa trẻ không có nụ cười, có mơ ước, không được đi học, không có niềm tin thì họ sẽ thế nào ?

- A. Tuổi thơ sẽ chết.
- B. Sẽ sớm độc ác sớm xấu xa.
- C. Sẽ lang thang hè đường, tàu điện, quán bia.
- D. Sẽ ăn cắp, đánh nhau, chửi tục.

Câu 6. Nhà thơ muốn nói điều gì trong 2 câu thơ sau ?

Sao mọi người có thể đứng đưng

Nhìn em đi trên đường tôi?

- A. Xã hội đùng thờ ơ trước những đứa trẻ đang sống mà không có tương lai.

- B. Lên án xã hội tàn nhẫn, đang đẩy những đứa trẻ bất hạnh vào tăm tối.
- C. Xã hội cần có trách nhiệm với những đứa trẻ đang sống lang thang, bất hạnh.
- D. Cả a & C.

Câu 7. Tâm trạng của nhà thơ trong khổ thơ cuối là:

- A. Thấy mình và mọi người đều có tội.
- B. Nỗi băn khoăn, day dứt: chưa làm được gì để giúp những đứa trẻ bất hạnh.
- C. Nói cùng em những điều âu yếm nhất mà chưa thể.
- D. Cả a và b

Câu 8. Nhân vật trữ tình trong bài thơ là người như thế nào?

- A. Nhân hậu, yêu thương, quan tâm tới những đứa trẻ bất hạnh, lo lắng cho tương lai của chúng
- B. Là người nhạy cảm, thương những tuổi thơ sớm bị lụi tàn
- C. Là người sống có trách nhiệm, giàu lòng yêu thương
- D. Cả a và b

Câu 9. Khổ thơ cuối đã thể hiện được những điều gì? Điều nào khiến em suy nghĩ? (1đ)

.....

.....

.....

.....

Câu 10. Em có đồng ý với ý kiến của nhà thơ thể hiện trong 2 câu thơ sau không? Vì sao? (1đ)

Mọi người đều có tội

Trước tuổi thơ đã chết của em

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

II. TẠO LẬP VĂN BẢN (4đ)

a. Lập bảng, xác định một số tiêu chí để làm rõ điểm tương đồng và khác biệt của văn bản sau đây và bài thơ “Những tuổi thơ” của tác giả Lưu Quang Vũ (0,5đ)

.....

.....

.....

.....

b. Em đồng tình với ứng xử của người xưng “tôi” ở văn bản sau không, vì sao? (0,5đ)

...tôi vô tình gặp cảnh một người mẹ trẻ đang đánh con mình rất tàn nhẫn. Sự việc này ồn ào đến mức có vài người vừa là hàng xóm, vừa là người đi đường

tập trung khá đông để xem. Lại một điều là dù cháu nhỏ bị mẹ đánh rất đau đớn nhưng những người chứng kiến đó lại không hề lên tiếng bênh vực cháu bé. Chứng kiến cảnh đó tôi cũng định bỏ qua, coi như là chuyện riêng của gia đình họ, không cần quan tâm nhưng tiếng khóc xé lòng của cháu bé làm tôi không đành lòng bước đi. Tôi nói với người mẹ trẻ là sao lại đánh con đau như vậy, dù thế nào cũng không nên đánh con mình như thế... Bà mẹ trẻ thấy có người lên tiếng nên đã ngừng tay, nhìn tôi một cách hằn học: “Con tôi thì tôi có quyền đánh để dạy dỗ. Anh là ai mà có quyền ngăn cản tôi?” “Người lớn có trách nhiệm bảo vệ và chăm sóc trẻ em – luật pháp quy định như vậy. Khi thấy cháu bé bị chị đánh đau như vậy, với trách nhiệm của người trưởng thành thì tôi phải lên tiếng để bảo vệ cháu. Nếu chị còn đánh cháu nữa thì tôi sẽ gọi công an”, tôi nói.

<https://vnexpress.net/nhung-dua-tre-bat-hanh>

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

c. Ngày nay, trẻ em còn phải sống bất hạnh trong những cảnh ngộ nào? HS THCS và xã hội có thể làm gì để hạn chế tình cảnh bất hạnh đó ở trẻ em? (bài dài từ 1-1,5 trang) (3đ)

.....

.....

Blank writing area with horizontal dotted lines.

- Giám thị không giải thích gì thêm.